

Mẹ và tôi

Tác Giả: Diá u Nga

Thứ Hai, 12 Tháng 9 Năm 2011 22:09

Mẹ tôi không muốn đi cß sang Mß tußi sáu mßi. “Già rồi, sang bên ßy chß ăn bám vß chßng chúng mày!”.

Bà nói khẳng khẳng như thß nhßng con gái xußng nßc nßn nß ôi, bà ßi xiêu lòng. ß, nó nói cũng phßi, mình qua bên ßy giß cháu ngoßi cũng vui, ßi đß nhß, khßi phßi chß mong. Mình ß đây nó phßi gßi tißn vß cßp đßng, tßn kém ßm chß chßng không!”

Dì tôi cßi, nói nhß ßy: “Nß đòi rồi đßy, cß sang mà trß cho xong!” Nghe mß kß ßi ßi dì, tôi cß m

Mẹ và tôi

Tác Giả: Di&#u Nga

Thứ Hai, 12 Tháng 9 Năm 2011 22:09

th&#y h&#i áy náy. Qu&# th&#t tôi c&#n m&# không ch&# thu&#n túy vì tình c&#m. Tôi c&#u c&#u bà sang đ&#
ch&#n b&#y cháu b&#n đ&#a. Đ&#o này buôn bán &#m, tôi không kham n&#i ti&#n gi&# tr&#, cũng không
th&# ti&#p t&# đ&#u đ&#n cho m&# nên r&#c bà qua là nh&#t c&# l&#ng ti&#n...

Căn nhà ba phòng c&#a v&# ch&#ng tôi, b&# ngoài trông cũng khang trang v&#i cây c&#nh chung
quanh và c&#a garage t&# đ&#ng nh&#ng th&#t ra ch&# r&#ng 1100 sf. Tr&# phòng ng&# chánh t&#ng đ&#i
r&#ng rãi, hai phòng còn l&#i vu&#ng v&#c, nh&# xúu xiu.

Đ&#t &# San Francisco là đ&#t vàng. Căn nhà cũ k&# năm m&#i tu&#i này tr&# giá ch&#ng sáu ch&#c
ngàn nh&#ng lô đ&#t 4000 sf c&#a nó giá h&#n b&#n trăm, dù là n&#m &# vùng ngo&#i ô xa tí. Thành ra
c&# rán gi&#, rán n&#m dù m&#t mu&#n h&#t h&#i. C&#a ti&#m fast food bán cho nhân viên các hãng x&#ng
g&#n đây cũng theo đà lay-off mà đi xu&#ng.

Đ&#n đ&#u tháng là chúng tôi điên đ&#u v&#i đ&# th&# ti&#n ph&#i thanh toán. T&# trang s&#m t&# nh&#ng
năm ph&#n th&#nh buôn may bán đ&#t l&#ng l&# nu&#i đu&#i nhau đi h&#t, vào n&#m im n&#i các ti&#m c&#m
đ&#.

Chúng tôi không h&# nghĩ đ&#n gi&#i pháp bán nhà vì đó là gia tài duy nh&#t, cũng là m&#i kinh doanh
không s&# l&# v&#n; v&# l&#i bây gi&# đi m&#n m&#t apartment t&#i tàn đ&# ch&# ch&#a sáu ng&#i, giá thuê
hàng tháng còn m&#c h&#n s&# ti&#n tr&# góp nhà.

Trong tình th&# ki&#t qu&# này, n&#u có m&# tôi lo cho t&#i nh&#, đ&#a đón đi h&#c, quán xuy&#n vi&#c nhà,
tôi s&# r&#nh rang h&#n đ&# đi làm thêm l&#t v&#t bu&#i sáng, tr&#a v&# ph&# ti&#m ăn v&#i ch&#ng tôi. Bu&#i t&#i
chúng tôi s&# đi clean các ti&#m ăn, ch&# búa. Ch&#u khó m&#t th&#i gian hi v&#ng kinh t&# s&# ph&#c h&#i
tr&# l&#i. M&#i ng&#i đã h&#m h&# đón chào thiên niên k&# m&#i, ai ng&# nó b&#t đ&#u b&#ng s&# xu&#ng đ&#c!

M&# sang M&# vào mùa Thu. Tr&#i khá l&#nh đ&#i v&#i m&# vì ch&#a quen nh&#ng màu xanh c&#a bi&#n tr&#i
đã thu hút m&#.

Mẹ và tôi

Tác Giả: Di&# u Nga

Thứ Hai, 12 Tháng 9 Năm 2011 22:09

Lũ cháu xúm xít l&# y bà vì ngày th&# ng không ai g&# n gửi chúng c&# . Chúng x&# ti&# ng Anh lú lo, th&# m chí cô bé út m&# i b&# n tu&# i cũng không rành ti&# ng Vi&# t.

Bà c&# i d&# d&#i: “S&# có cu&# c trao đ&# i nhé! Bà d&# y các cháu nói ti&# ng Vi&# t, các cháu d&# y cho bà nói ti&# ng Anh.”

Th&# y m&# vui, tôi an lòng. Th&# là bên c&# nh cái gi&# ng hai t&# ng c&# a hai cô bé gái là t&# m n&# m c&# a bà ngo&# i. Ban đêm, ba bà cháu nói chuy&# n r&# m; có khi hai c&# u trai cũng gõ c&# a xin vào đ&# đ&# c h&# ng không khí đ&# m &# m bên bà ngo&# i r&# t hi&# n và r&# t vui.

M&# nh&# bà tiên có chi&# c đ&# th&# n đã bi&# n căn nhà b&# a bãi đ&# y phi&# n mu&# n c&# a chúng tôi thành m&# t t&# m gần n&# p, s&# ch s&# và đ&# y ti&# ng c&# i.

Tr&# c kia, chúng tôi ch&# dùng nh&# ng th&# c ăn &# m t&# c&# a hàng, l&# m khi nu&# t ch&# ng trôi. M&# b&# o c&# b&# th&# t b&# rau vào t&# l&# nh cho bà. Th&# là m&# i chi&# u v&# gia đình tôi đ&# c qu&# n chung quanh bàn ăn có c&# m canh nóng h&# i, h&# ng v&# ng&# t ngào. Ch&# sau và tháng, các con tôi kh&# e m&# nh ra, l&# phép ra và bi&# t ph&# giúp công vi&# c l&# t v&# t trong nhà.

Hai c&# u con trai l&# n, bà phân công lo v&# n t&# c cây ki&# ng: “Th&# ng Hùng m&# i hai tu&# i, l&# n r&# i, lo chăm sóc các cây l&# n, t&# a lá, bón ph&# n, H&# u cũng m&# i tu&# i r&# i, thay vì ôm máy ch&# i game, có th&# ph&# anh quét sân, t&# i n&# c.” Bà hi&# n lành nh&# ng nói gì các cháu cũng nghe.

Chúng không còn là nh&# ng đ&# a bé “vô tích s&#” nh&# thu&# tr&# c. Th&# t ra chúng không đ&# n n&# i t&# nh&# ng v&# ch&# ng tôi qu&# n qu&# t v&# i công ăn vi&# c làm, không có thì gi&# d&# y đ&# , ch&# v&# . B&# o làm chuy&# n gì, chúng th&# c hi&# n qua loa l&# y có, r&# y mãi phát m&# t thành ra không thêm sai bi&# u n&# a, t&# mình làm chóng xong mà v&# a ý h&# n.

Con Hoa hãnh di&# n khoe v&# i m&# : “Bà d&# y con n&# u c&# m. Con bi&# t l&# t rau, r&# a chén, l&# i bi&# t tráng tr&# ng n&# a c&# !” Tôi hôn con, th&# m cảm &# n m&# đã cho gia đình tôi c&# h&# i đ&# s&# ng có h&# nh phúc thay vì c&# mãi r&# y rà, cãi v&# , gây ó nhau trong m&# t căn nhà b&# b&# n, d&# b&# n.

Mẹ và tôi

Tác Giả: Di&#u Nga

Thứ Hai, 12 Tháng 9 Năm 2011 22:09

Mẹ và n là m&#t Ph&#t t&# thu&# n thành. Th&# nh tho&# ng bà gi&# ng d&# y cho tôi v&# đ&# o lý: “H&# nh phúc không ph&# i là món quà t&# đầu đ&# n, không ph&# i t&# nhiên mà có, cũng ch&# ng th&# do phúc đ&# c mà đ&# c. Mình ph&# i bi&# t cách s&# ng, bi&# t cách h&# p tác xây đ&# ng thì m&# i có h&# nh phúc.”

Thu&# y, đ&# u óc tôi quá d&# y đ&# c v&# i nh&# ng con s&# đ&# có th&# hi&# u l&# i m&# khuyên, v&# l&# i cũng không có thì gi&# ... Thôi thì đ&# m&# lo giùm.

M&# i chi&# u v&# nhìn các con ngoan, đ&# c ăn b&# a c&# m t&# i ngon, đ&# i v&# i tôi đã là đ&# r&# i. Tôi b&# n r&# n v&# i n&# n&# n đ&# n n&# i không m&# y khi chú ý đ&# n tâm tình c&# a m&# .

Bây gi&# ki&# m đ&# m l&# i m&# i nh&# r&# ng tôi ít h&# i thăm v&# s&# bu&# n vui c&# a bà. Thay đ&# i môi tr&# ng s&# ng, bà b&# l&# i sau l&# ng bi&# t bao nhiêu th&# : ch&# em, h&# hàng, l&# i xóm, s&# ông, b&# ng h&# u... Đôi khi, m&# t m&# thoáng bu&# n. Tôi ch&# h&# i qua loa: “M&# có m&# t không?”

Chao ôi, r&# t&# , mi&# ng h&# i mà lòng vái th&# m: “M&# đ&# ng ngã b&# nh, kh&# con!” Là con m&# t nên cách suy nghĩ c&# a tôi th&# ng ích k&# nh&# th&# . Cái gì cũng qui v&# mình, cho mình thôi!

Th&# m thoát, m&# i v&# i chúng tôi đã đ&# c m&# t năm r&# i. Gia đình thì &# n th&# a nh&# ng tình tr&# ng tài chánh càng ngày càng b&# t bát m&# c dù v&# ch&# ng tôi b&# s&# c lao đ&# ng g&# p đôi. Giao kèo m&# n c&# a ti&# m s&# p h&# t h&# n mà ch&# ng tìm đ&# c ng&# i sang l&# i. Không ký thêm thì m&# t ti&# m, m&# t luôn năm m&# i ngàn b&# ra sang ti&# m tr&# c kia, nh&# ng ti&# p t&# c thì ngày càng thua l&# , ch&# ng kham đ&# c n&# a.

Chuy&# n gì đ&# n, ph&# i đ&# n. Tháng sau đó, v&# ch&# ng tôi l&# i th&# i đ&# n đ&# v&# tr&# l&# i c&# a hàng cho ng&# i ta sau m&# i năm làm ch&# . Bây gi&# hóa ra là k&# làm công, l&# i làm nh&# ng ngh&# linh tinh quét đ&# n. T&# i thân mà t&# c s&# ph&# n mình. M&# an &# i: “Thôi, nh&# th&# đ&# lo con &# . Tinh th&# n căng th&# ng quá có khi phát đ&# i, hóa cu&# ng! Trong cái đ&# có cái hay là th&# !”

Chúng tôi l&# i đ&# ng th&# i gian t&# ng đ&# i r&# nh rang này đ&# s&# a ch&# a căn nhà h&# d&# t. Anh Th&# ng ch&# u khó và khéo tay nên cái gì cũng t&# làm đ&# c, đ&# t&# n ti&# n m&# n th&# . M&# t hôm anh leo lên

Mẹ và tôi

Tác Giả: Di&#u Nga

Thứ Hai, 12 Tháng 9 Năm 2011 22:09

mái nhà đổ sụp làm y miêng ngói bể. Sự ý th nào chng rõ, anh trút chân té xuống bể t nh. Ch có mình mẹ ở nhà! Bà bình tĩnh gọi 911, v n t vài câu tiếng Anh: “He falls down from the roof. He stops breathing!” Và rành r t đ c đ a ch , s phone nhà cho h .

Ai ng bà âm th m h c ch Anh mau đ n th ! Bà đã c u m ng ch ng tôi! Th ng b gãy chân và đ p ng quy n. Ph i n m t i ch t n năm đ n sáu tháng. Tình c nh này đ a m tôi vào môi tr ng m i. Bà t nguy n th ch cho ch ng tôi đ quét đ n, lau chùi các c a ti m h u ph giúp tôi v tài chánh. M hăng hái trong công vi c.

Tôi đoán r ng ở nhà mãi m cũng buồn, nay đ c ra ngoài bà c m th y vui h n. Bà có nh ng ng i b n m i: cô dâu ngân vui tính, bà lão ph trách hàng rau c i, chú “Thoong” chuyên khuân vác. M hòa mình v i h , v i cu c s ng c a nh ng ng i lao đ ng tay chân. Đâu ai bi t r ng tr c 1975, m là giáo s d y Pháp văn t i m t tr ng công l p n ở Sài Gòn. Các con tôi bi t hoàn c nh bi đát c a gia đình nên m i đ a m t tay, cùng nhau lo chuy n nhà. M tôi hài lòng th y các cháu t ý th c đ c trách nhi m, bi t th ng m th ng cha.

Ngày anh Th ng tr i công vi c, tôi xin m ở nhà ngh ng i. M nói: “Con i, ra ngoài cũng vui, i ki m đ c đ ng ti n. T ngày đ M đ n nay đã g n hai năm, m ch a g i ti n v giúp các em, các cháu bên y. T i nó nghèo l m mà ch ng có cách ki m ra ti n cho k p đà leo thang c a v t giá. Bên này ki m ti n đ h n. Có ti n, m i có ph ng ti n cúng đ ng, b thí...”

Tôi im l ng ngh n ngào, ch t nh r ng m ch a h h i tôi m t đ ng xu nào và tôi quên b ng r ng m cũng có nhu c u tiêu xài. Trên th gian này, không có nhân viên nào làm vi c c t l c mà không đòi h i thù lao nh th ! Vô tình, tôi đã “đòi n ” m tôi m t cách t n tình. Dì tôi cũng có lý khi bà m a mai tôi.

Trong lúc tôi d m chiêu, m nh nhàng ti p: “M đã xin đ c chân r a chén trong nhà hàng. R a b ng máy ch c c nh c gì!”

“Tr i đ t i, r a chén, c n s c l c c a ng i đàn ông M m i kham n i. N i niều soon ch o to nh c t đình, n ng nh búa t , làm sao m nh c cho n i!”

Mẹ và tôi

Tác Giả: Di&#u Nga

Thứ Hai, 12 Tháng 9 Năm 2011 22:09

Tôi xußng gißng tißp: “Mß nhìn lßi mß xem. Tay mß gßy yßu, lßng mß đã cong, bßc đi không còn nhanh nhßn. Dù hß cßn ngßi, mßn tßm, vài hôm cũng cho nghß vißc thôi!”

Bây giß tôi mßi có dßp nhìn kß mß. Bà già thßt rßi, cái già đßn nhanh quá. So vßi hßi mßi qua, bà nhß tăng thêm năm, bßy tußi.

Mß tôi cúi đßu xußng thßp. Hình nhß bà cß gißu gißt lß vßa ßa ra. Tôi nhß nâng cßm mß lên và nhìn sâu vào đôi cßa sß tâm hßn ßy. Trßi ßi, mßt mß đã kéo mây! Đôi mßt bß câu đen láy ngày nào tßng làm điên đßo các chàng trai cùng trang lßa, cßt chân ba tôi vào tß m gia đình, giß đã mßt phßn ngß màu đßc lß nhß nßc gßo vo.

Tóc mß trßng bß phß, đuôi mßt nhßn nhß rß qußt, vßng trán sßm đen vßt đßi mßi... Tôi mßi lòng xót xa.

Hai mß con ôm nhau, nßc mßt ngßi này thßm ßt vai áo ngßi kia. Tôi nhß nhß: “Con không dám trái ý mß, nhßng mß rßn chß. Con hßa sß tìm công vißc nhß nhàng hßp vßi mß hßn, mß nhß! Vong hßn ba mà bißt mß cßc khß thß này chßc khó siêu.”

Trßi cũng thßng tình. Đâu chßng mßt tháng sau thì bà lão làm rau cßi xin nghß vißc vß hßu. Mß tôi trß thành “bà cß hàng rau”. Danh xßng và chßc vß gßn lißn vßi mß tôi tß đßy. Vßy mà bà vui. Mßi tháng bà lãnh đßc hßn ngàn bßc. Phân nßa sß tißn, bà gßi vß Vißt Nam: phßn cúng đßng, phßn bß thß, phßn giúp đß các em, các cháu.

Sß còn lßi, bà dành dßm mßy kß lßng, đßa tôi hßn ngàn bßc. “Mß thßy ngßi ta đßng phòng trong garage cũng tißn lßm. Nßu chßng con không phißn, con lßy tißn này nhß nó mua vßt lißu, che tßm cho mß mßt căn phòng nhß. Con Hoa, con út bßt đßu lßn, tßi nó cßn sß riêng tß. Mß cũng vßy, có phòng riêng mß sß đßng kß thß Phßt, mßi ngày mß có thß lß bái, tßng kính, nißm Phßt...”

Mẹ và tôi

Tác Giả: Di&#u Nga

Thứ Hai, 12 Tháng 9 Năm 2011 22:09

Ch&#ng tôi nghe k&# i, vui v&# đáp: “Chuy&#n nh&#! M&# mu&#n gì anh cũng xin v&ng, nói chi vi&#c &#y!”

T&# đ&#y, m&# i&# v&# hoan h&# i&#m. Sáng t&#i hai th&#i, ít khi nào bà b&# i&# công phu. Bà nh&# m&#t ng&#&#i đ&#t đ&#&#c m&#c tiêu cho đ&#i mình, không có gì đ&# &#u t&#, kh&#c kho&#i.

Mùa Đông năm &#y, th&#i ti&#t h&#i khác th&#&#ng. Ban ngày &#m áp xen k&# v&#i nh&#ng đêm bu&#t giá mà nhi&#t đ&# đôi khi h&# th&#p đ&#n không ng&#. V&# ch&#ng tôi m&#i m&# t&#m tr&# v&# phòng cũ vài ba tháng, ngoài garage i&#nh quá đ&# sinh b&#nh.

M&# nói: “&# ch&# này quen r&#i, d&#i đi khó ng&#.” “M&# nh&# v&#n s&#&#i cho đ&# &#m nh&#!” “&#, tao bi&#t mà!”

Ng&# đâu m&# đã không qua kh&#i mùa Đông! Bu&#i sáng ch&#ng th&#y m&# đ&#y s&#a so&#n đ&# đi làm, tôi b&#o “đ&#a nào ra đánh th&#c bà đ&#y, nhanh lên k&#o tr&#!”

Con Hoa qu&#n m&#n đ&#y c&#a b&#&#c ra garage mi&#ng kêu léo nhéo. “Ngo&#i &#i, ngo&#i à...” Không có ti&#ng tr&# i&#... Nó b&#t đèn, ti&#n đ&#n c&#nh gi&#&#ng: ngo&#i qu&#n hai cái m&#n kín mít, n&#m im &#m. Nó i&#c chân ngo&#i, bà ch&#ng đáp. Nó l&#i cái m&#n xu&#ng: m&#t bà xám x&#t, i&#nh ng&#t, đôi m&#t khép h&#...

“M&# &#i, m&#! sao k&# v&#y nè!” C&# nhà đ&# xô ra. Ch&#ng tôi đ&#o Chúa, v&#i làm đ&#u thánh giá... Tôi x&#u ngay t&#i ch&# khi loáng thoáng nghe th&#ng Hùng la lên: “Sao bà không m&# s&#&#i?”

Cu&#c đ&#u tra c&#a c&#nh sát qu&#y r&#y chúng tôi m&#t th&#i gian, cu&#i cùng h&# k&#t lu&#n: “Bà c&# không th&#&#ng m&# s&#&#i; cái máy mua hai tháng v&# tr&#&#c còn m&#i tinh ch&#a h&# đ&#&#c s&# đ&#ng!”

Tôi nh&# ng&#&#i m&#t h&#n trong đám tang c&#a m&#. S&# h&#i h&#n nh&# i&#&#i dao có răng, nó c&#a x&#lòng tôi. Trái tim tôi c&# h&# r&# máu thành nh&#ng gi&#t i&# h&#ng. B&#n bè khuyên tôi nên đ&#n chùa xin cúng th&#t, thi&#t i&# c&#u siêu cho bà. Tôi ch&#ng th&# nói năng chi cùng v&# s&# &#chùa, ch&# bi&#t đ&#p

Mẹ và tôi

Tác Giả: Diá Nga

Thứ Hai, 12 Tháng 9 Năm 2011 22:09

Đáu láy cáu cáu vái đái mát sáng háp.

Cháng tôi bình tánh hán, anh buán bá ká đáu đái tá sá. Câu chuyán khián tháy tháng tâm, tháy tháng an ái, khuyên giái sau nháng thái lá cáng. Khi tháy tôi bát đáu trá lái bình tháng, tháy dành cho gia đánh chúng tôi mát thái pháp thoái. Tháy giáng vá lý vá tháng, khá, không.

Các con tôi tá ra thích thú vái sá thát gián đá và sáu sác này, chúng đái đác hác giáo lý đáo Phát thay vì đi nhà thá vái ba.

Riáng tôi, tôi nhá mái câu kát luán cáa tháy trong buái nói chuyán áy: “Con ngá i ta sá đá đầu khá trián mián là tái mình muán nám giá! Cái gì cáng khá khá ôám chát. Làm sao giá mái đác vì bán chát cáa chúng là vá tháng, là không. Hãy buông bá hát đi, cháng nào bá đác, cháng áy mái có chân hánh phúc!”

Phái rái, náu chúng tôi không bám chát vào căn nhà thì má tôi đã không phái vát vá đán thá, không đán nái chát cáng ngoài garage. Và gia đánh tôi không láy đán mác này.

Tôi thá thá bàn vái cháng: “Anh à, căn nhà này mình không giá nái thì bán nó đi. Em tính rái, sau khi thanh toán hát nán mình cũng còn vài trăm ngàn. Đán sang Texas, nhà cáa rá hán, mình có thá táu căn khác hoác là giá làm ván, tính chuyán làm ăn...”

”á nhá, hái đó sao mình ngu quá, cá ôám láy nó mà cám cá đi cày trá ná. Liáu giá không đác thì sám buông đi... Nhá ông tháy giáng đáy, mình mái sáng mát ra!”

Sau khi đán sang Texas, trác khi bát tay vào công ăn viác làm, tôi đán quái đái chân sá ông ká lá hát sá tình, xin sám hái thì lòng tôi mái có thá yên. Sá ông trám ngám và yên láng nghe tôi váa khóc rám rác váa ká vá má tôi, đá tá mà ngá i rát quái mán.

Sá ông không há cát ngang báng nháng câu hái. Ngá i không phê phán gì, chá đá yên cho tôi

Mẹ và tôi

Tác Giả: Di&#u Nga

Thứ Hai, 12 Tháng 9 Năm 2011 22:09

khóc, khóc oà v&#o nh&#o cái đ&#p n&#o c b&#o ngăn ch&#n, nay có ng&#o i tháo ra... Mãi m&#t lúc lâu l&#m sau đó, s&#o ông m&#i d&#y:

“Ng&#o i m&# nào cũng có trái tim B&# Tát. M&# con hành B&# Tát đ&#o ngay trong gia đình tr&#o c khi m&# r&#ng ra trong cu&#c s&#ng v&#i m&#i ng&#o i. Con hãy h&#nh di&#n có bà m&# nh&# th&#! Con s&# không c&#m th&#y h&#i h&#n ray r&#t n&#a n&#u con bi&#t đi theo h&#ng đi c&#a m&# con, bi&#t x&# b&# cái tôi v&# k&# đ&# lo cho ng&#o i chung quanh.”

Tôi s&#p xu&#ng đ&#nh l&# ng&#o i đã ch&# cho tôi tháo m&# cái gút dây k&#t m&#i ân h&#n trong tôi. Tôi tr&# v&# Texas v&#i s&# bình yên và tâm nguy&#n cao c&# ...

Nh&#ng khi mùa Vu Lan v&#, c&#m hoa tr&#ng trên tay, tôi không th&#ngăn đ&#c nh&#ng gi&#t l&# h&#ng phát xu&#t t&# trái tim tôi... Than ôi! Khi tôi bi&#t nghĩ t&#i m&#, bi&#t giá tr&#c&#a trái tim b&# tát, bi&#t th&#ng m&# thì bà đã không còn n&#a trên đ&#i...